

9 nimis appellari potest. In maioribus. C. de appel. C. Secundo
 Abb. concludit qd vbi bona monasterii sunt oino distincta inter
 Abbatē & conventum: tunc non agit Abb. pro rebus conventus
 nec contra. per ter. bic. in fi. Et ista conclusio limitatur non habere
 re locum in episcopo qui agere potest pro rebus capituli diuifis. &
 ita dicit Anto. de but. bic. col. ii. ver. aliter vero. Ad der. tamen res
 probant istam limitationem in capitulo nonnulli. s. j. char. penul.
 f. eod. quia doctores in distincte dicunt qd consuetio spiritualis nō
 facit qd vnus agat pro altero. vt per glo. & doct. in c. cū. ad. de cōsti.
 Sed potest respōderi qd illud habet locum in cōsuetioe spirituali
 simpliciter prout cōsideratur in canonicis. vt per glo. & doct. in d.
 c. cū. Ad secus videtur in episcopo qui maiorem videt habere con
 iunctionem cum capitulo. ar. c. nouit. de his que fi. a. pre. & qd not.
 per glo. in. de. fi. de rebus ecc. nō ali. & qd no. Cal. in cons. ij. in tit.
 de seu. cum si. vt dixi in d. c. cum. m. in gloss. j. ver. tertia conclusio &
 istam limitationē etiam tenet Inno. bic. col. iij. in ver. itē aduerte.
 ¶ In quarta questione conclusio Abb. est qd solum prelatius potest
 procuratorem constituere etiam ante litem cōtesta. & idem concludit
 Bal. cōtra glo. ibi in. l. j. col. i. ff. de procu. cū si. vt tradunt Ado.
 der. bic. Et est regula quam ponit Inno. in c. cum. i. r. a. ff. de re iu.
 qd ille qui agere potest pariter procuratorem constituere possit. et
 not. Bald. in siliofam. beneficiato. in. l. filiofam. in prin. ff. de procu.
 & probatur in c. si. de iudi. in. vj. vbi Pet. de ancha. not. illum text.
 & idem tradit Bart. in. l. feruos. ff. de alim. & cib. leg. cum si. vt tra
 dunt Ado. der. in. d. c. cum. i. r. a. Et huic conclusioni non obstat ter.
 in. c. j. de procu. vbi subscriptio clericorum requiritur: qd illa sub
 scriptio non requiritur ad substantiam actus: sed ad maiore
 probationem propter maliciam episcopi qui negauit prius se consti
 tuisse procuratorem. Et predicta conclusio limitatur scdm Abb.
 bic non habere locum quando prelatius vellet generalem admini
 stratorem cōstituere: qd non potest nisi esset clericus de quo dicēdū
 est vt dixi in c. si. de iudi. in. j. q. extra glo. Et sū istam conclusionē
 declaratur ter. in. l. i. in prin. ff. de procu. dum ibi dicitur qd pro
 curator mandato domini cōstituitur. nam intelligitur vel alteri
 qui sit loco domini quātum ad administrationem vt est tutor. l. q.
 fundum. ff. si tutor. ff. pro empto. & limitatur vt tradit Ado. der.
 in. d. c. i. r. a. ¶ In quinta questione quia Abb. se remittit nō in iusto
 In sexta questione Abb. concludit qd prelatius ratificare possit gesta
 per capitulum. & Ado. der. in sequuntur allegando rationem que
 fuit Alex. in. l. si quis tibi bona. in. s. in sum. de acquir. her. facit
 quod not. Abbas in cons. lxxix. ex themate proposito. col. j. lib. ii.
 Inno. in. c. j. de bis que sunt a prela. & not. ad hat. b. in. nota. cl. iij.
 no. qd si minor. cum similibus. vt dixi in cap. in. in ecclesiarum. in
 v. no. de consi. facit ter. in. c. cura. de iure pa. in. c. qd sicut. de elect.
 & predicta conclusio habet locum vbi agitur de consensu: secus vbi
 autoritas requiritur que in ipso actu debet interuenire. vt Abb. bic
 dicit per. l. obligari. ff. tutor. de auto. tut. & hoc limitat dupliciter.
 Primo nisi autoritas requiratur per viam cōfirmationis. vt per
 Alex. in dicto. s. iustum. Secundo nisi requiratur ad executionem
 actus. vt no. Bal. in. l. i. c. de ser. recipi. ma. Alex. & Are. in dicto. s.
 iustum. in. vj. questione Abbas concludit contra glo. qd capitulū
 litigare possit cum prela. abscq. curatore. & idem tenet Specu. in
 titu. de stu. s. j. glo. v. s. c. fi. & no. Abb. per illum text. in capi. cum su
 per. in primo no. de offi. dele. ¶ In vltima q. cōclusio Abb. est qd
 illud qd dicitur hic de Abbate habeat locū in alijs prelatiis p
 rationē ter. & adde ter. in. c. cū illorū. & glo. ibi in verbo Abba. de sen.
 excō. facit ter. in. c. ex. pte. & ibi Abb. in. iij. no. de postu. no. in capit.
 ex parte. de ac. & idem in cōmodatario scdm Abb. in. c. querelam. de
 elec. & ibi Abb. in. j. no. quia liberam habet administratiōem. idco
 locare potest. Cal. cons. viij. in titu. de loc. & not. in capitulo nemo
 deinceps. de elec. in capitulo si constituit. de act. & vide late Paul.
 de cast. ne. vac. in. iij. q. ii. ptis. ¶ His sine intermissioe expeditis
 ad requisitionem feborarium pro vltimis duabus lectionib? feci
 transiunt ad capitulum postulasti.

episcopi cū certa portio constitutus est vt per glo. in. c. si. de off. vi.
 & nō pōt expelli sine ista causa. vt no. glo. p. illa ter. in. c. ad bec. co.
 ti. de offi. vicar. & de istis perpetuis idē iudicatur quod de rectore
 principali. vt bic. & in clem. i. de offi. vica. & in ca. constitutus. & in
 c. michael. de fil. presby. & per glo. no. in cle. j. in verbo sacerdotum
 & Card. ibi in. vj. q. de offi. vica. & quod idem card. tradit in cle.
 dudum. s. verū. rri. q. de sepul. De. de perus. in secunda parte vbi
 loquitur de quarta paroch. alium in. iij. c. circa finem. in tract. de
 quarta canonica. Temporales vero vicarij dicuntur qui ad tem
 pus cōstituntur vt qd rector ecclesie impeditus sit ad tempus & in
 locum eius vicarium ponit. vt in. c. peruenit. el. ii. de ap. & in. c. cum
 ex eo. de elec. in. vj. & in. c. nemo deinceps. de ele. in. vj. & in nota. casu
 tradit Bald. in cons. rriiij. factum super quo. circa si. lib. ii. ¶ Pro
 prie tamen vicarij dicuntur perpetui non temporales. & appella
 tione vicarij in dubio de perpetuo intelligitur. vt no. Abb. post viij
 cen. & ant. de but. in. d. capit. g. perpetuus. de si. in stru. s. hoc dicitur
 qd alij sequuntur videtur dubitabile qd vicarius dicitur qui alte
 rius vices gerit. & hoc in tēporali proprie videtur habere locū qui
 pōt remoueri. non sic videt in ppetuo qd dicitur habere ius in re
 & remoueri non pōt vt per glo. in. d. c. ad bec. de offi. vic. & qd de vi
 carijs perpetuis idē iudicatur qd de rectoribus principalibus vt
 s. dictum est. & ideo iura quando loquuntur de ppetuis hoc expri
 munt vt bic. ibi perpetuo etiā in. c. extirpande. s. qui vero ibi ppe
 tuum habeat vicariū. talis enim expressio nō videtur facta sine
 ministerio: & ideo videtur pprie qd appellatione vicarij intelligat
 de tēporali qui remoueri pōt: & talis simpliciter vicarius dicitur ppe
 tuus vero sū quid: qd appellat vicarius ppetuus & in effectu ma
 gis accedit ad naturā rectoris principalis per ea que s. dicta sunt.
 & ideo absolute nō dicitur vicarius. Et his infertur s. j. Abb. qd iste
 ter. qd loquit de vicario ppetuo nō habet locū in vicario epi qui re
 moueri pōt ad voluntatem epi. vt per glo. in. cle. & si principalis. in
 verbo electionem. de rescrip. & in cle. si. de pecu. & no. Hostie. in sum
 ma de offi. vi. s. in quibus. ver. s. nūquid. & Romi. in. c. j. col. final. de
 offi. vi. in. vj. & in quolibet vicario qd reuocari possit no. Bald. per
 illum text. in. l. solent. in. ver. sicut. de of. pco. & leg. & ppter hoc etiaz
 Abb. infert qd in vicario episcopi non habeat locum capit. de mul
 ta. j. de prebend. vbi Abbas idem tenet in quinta conclusione.

2 ¶ Secundo not. ibi commode sustentari. qd ter. dicit cōmode &
 non dicit sine penuria. nā ista inter se differūt vt p glo. in. c. vnico.
 de statu regu. in. vj. que dicit qd absq. penuria quis d. viuere cum
 rrv. florenis & tamē cōmode non dicitur posse viuere cum centum
 & illam glo. doc. sequuntur Abb. & Ado. der. bic. & idem Abb. in. c. j.
 de insti. sed aduertendum est qd talis differētia non pbat iure. &
 in cōtrariū facit ter. in. d. c. j. de insti. vbi dicitur sine penuria. & in
 eodem casu loquit ter. in. c. cū. m. de cōsti. & dicit competenter. ergo
 cōtingendo dicta iura cōpetēt & absq. penuria parificant. ergo
 idem de verbo cōmode qd cōmode & cōpetēt p eodē ponūt vt

3 bic. ¶ Tertio not. qd literę ad beneficia quedā dicūt in forma
 communi qd etiā alijs modis nominant: & quedā dicūt gratiose
 vt p Abb. bic. & de literis gratiosis qd am cōcedunt in forma dignū
 arbitramur vt p Rotā in. l. deci. de cōf. pben. in antiquis. & idem
 Rota in. eo. ti. rii. deci. in no. & in literis ad lites etiam varie forme
 habentur in forma conquestus & in forma literarum ea que de bo
 nis. vt per Inno. & docto. in capit. epi. de reb. ecclesi. non alienand.

4 ¶ Quarto no. ibi de leui non scribimus. qd surreptio vitiat lite
 ras nedū qd fuit causa finalis gratie sed etiam si fuit causa impul
 siua vt qd papa concessisset cessante surreptioe sed nō ita de leui. &
 sic surreptio nō fuit causa finalis. Et quo infert sū Abb. qd cessan
 te causa impulsua in materia beneficiāli etiam cessat dispositio. &
 ita sequuntur posteriores bic. Sed circa istam cōclusionē cōsiderā
 dum est qd si remota cā impulsua gra trabatur ad aliū casum nō
 expressum verū est qd cessante causa impulsua qd limitat gratiā in
 vno casu nō haberet locū in alio casu. c. surreptū. de rescript. in. vj.
 c. eni de nō de pbe. in. vj. s. si cessante cā impulsua gratia remaneret
 in eodē casu nō videt qd gra vitiet ppter defectū cause impulsue:
 qd sufficit qd papa omnino fuisset cōcessur? vt pbat in. c. dudum
 de pben. in. vj. ibi nihilomin? gratiose darem? satis est qd cā nō re
 traxisset papā. Ad ob. ter. bic. qd erat hic defect? in cā fina. & papa
 bic. verisimiliter nullo modo literas dedisset p secundo beneficio
 ex quo primum erat sufficiens vt colligit ibi p habente benefici cō
 petentis subsidium. de leui non scribimus id est non solemus scri
 bere quin faciamus de primo mentionem & sic non pbat illud
 quod Abbas dicit & in contrarium facit quod supra dictum est.

5 ¶ In glo. cōclusio Abb. & Ado. der. est qd appellatione beneficij
 ecclesiastici largo modo veniat ppenda. vt nota. in. c. j. de regu. iur.
 in. vj. in cle. auditor. vbi glo. de rescrip. & in. c. qn. el. s. de pben.
 in. vj. facit ter. in capitulo in nostra. j. eodē. cum similibus. vt per
 Ado. der. bic. ad idem glo. in capitulo primo de rer. permu. in. vj.

6 ¶ Secunda conclusio est qd in materia stricta appellatione bene
 ficij non venit prebenda vt tradunt Inno. & docto. in. c. fina. de pre
 ben. Et hoc limitatur nisi dicatur de beneficio competentē: qd tunc
 etiam de prebenda cū canonicatu intelligitur. vt est ter. in. c. p illo

- 1 Vicariorum quot sunt genera.
- 2 Commode viuere & sine penuria qualiter differunt.
- 3 Literę ad beneficia sunt multiplices.
- 4 Causa impulsua cessante cessat dispositio in materia beneficiāli.
- 5 Prebenda an veniat appellatione beneficij in materia larga.
- 6 Quid in materia stricta.
- 7 Impetrans literas ad beneficia an debeat facere mentionem de patrimonio.
- 8 Clerici an licite possint viuere de redditibus beneficiorum si habeant sufficiens patrimonium.

¶ Philippus decius.
Postulasti. Nota primo scdm Abb. qd vbi
 & quidam temporales. vt bic colligitur & in capit. extir
 pande. s. qui vero de preb. vbi Abb. in. v. no. & no. Car.
 in. cle. j. in. iij. q. de of. vica. & idē Abb. in. c. g. perpetuus in princ. de
 fi. in stru. & perpetuus dicitur quia persona ecclesie cum autoritate